

Liturgie voor de Kijfhoekdienst 18 juli 2010

VOORBEREIDING

Aanvangslied:	Psalm 138:1 en 4
Stilgebed	
Bemoediging en groet	
Klein Gloria	Klein Gloria
Verootmoedigingsgebed	
Woord van vergeving	
Lied:	Gezang 365:1 en 2
Geloofsbelijdenis	
Lied:	Psalm 105:1
Gebed om verlichting met de Heilige Geest	

DIENST VAN HET WOORD

Schriftlezing:	2 Timoteus 2:1-13	
Lied:		Ev. Lb. 170
Preek		
Lied:		Ev. Lb. 313:1 en 3

DIENST VAN DE GEBEDEN EN GAVEN

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, onze Vader	
Inzameling van de gaven	
Slotlied	Gezang 390:1 en 3
Zegen, gezongen amen	Gezang 456:3

Schriftlezing: 2 Timoteus 2:1-13

- 1 Mijn kind, wees sterk door de genade van Christus Jezus.
- 2 Geef wat je in aanwezigheid van velen van mij hebt gehoord, door aan betrouwbare mensen die geschikt zijn om anderen te onderwijzen.
- 3 Deel in het lijden als een goed soldaat van Christus Jezus.
- 4 Iemand die in krijgsdienst is, laat zich niet afleiden door het leven daarbuiten, want zijn bevelhebber moet tevreden over hem zijn.
- 5 Een atleet wordt niet gelauwerd als hij zich niet aan de regels houdt.
- 6 De boer die het zware werk doet, heeft als eerste recht op de oogst.
- 7 Denk na over wat ik je heb gezegd; de Heer zal ervoor zorgen dat je dit alles ook begrijpt.
- 8 Houd Jezus Christus in gedachten, uit het nageslacht van David, die uit de dood is opgewekt. Dit heb ik verkondigd,
- 9 daarom heb ik veel te verduren en ben ik zelfs als een misdadiger gevangengezet. Maar het woord van God laat zich niet gevangenzetten;
- 10 daarom verdraag ik alles omwille van de uitverkorenen, opdat ook zij in Christus Jezus gered worden en eeuwige luister ontvangen.
- 11 Deze boodschap is betrouwbaar: Als wij met hem gestorven zijn, zullen we ook met hem leven;
- 12 als wij volharden, zullen we ook met hem heersen; als wij hem verloochenen, zal hij ons ook verloochenen;
- 13 als wij hem ontrouw zijn, blijft hij ons trouw, want zichzelf verloochenen kan hij niet.

Iemand die in krijgsdienst is, laat zich niet afleiden door het leven daarbuiten, want zijn bevelhebber moet tevreden over hem zijn. - 2 Tim. 2:4

Gemeente van onze Here Jezus Christus, in het gedeelte dat we zojuist hebben gelezen spreekt Paulus Timoteus toe over zijn dienst als een goed soldaat van Christus Jezus. Dat is natuurlijk niet toevallig want Paulus had voortdurend te maken met soldaten die zijn huis bewaakten in afwachting van zijn proces. We weten uit Handelingen 28 dat het Paulus te Rome als Romeins staatsburger toegestaan was een eigen huis te betrekken met een soldaat als bewaker. Ook mocht hij daar mensen ontvangen, dus ondanks het huisarrest te Rome kon Paulus van huis uit toch nog e.e.a. doen, zoals mensen ontvangen en brieven schrijven.

Dat verblijf was echter geen luxe want in afwachting van zijn proces bleef hij steeds hij geboeid, voor het geval hij zou ontsnappen. We weten uit dat zelfde hoofdstuk ook dat dit verblijf in dat huis twee jaar geduurd heeft. Daarna breekt het boek Handelingen af. Na die tijd zal hij uiteindelijk toch in een cel beland zijn na zijn veroordeling? De legende gaat in elke geval dat hij samen met Petrus te Rome is gekruisigd op feestje van keizer Nero in het jaar 60. Nero kruisigde christenen en liet ze als levende fakkels verbranden.

Paulus had ruime ervaring met soldaten in zijn leven. Toen hij eens ergens anders gevangen zat en zijn brief aan de Efesiërs schreef kon hij de soldaat die daar de wacht hield bij zijn cel wel uittekenen. Aan de hand van die soldaat beschreef Paulus toen de geestelijke wapenrusting, de gordel, het harnas, de sandalen, de helm, het schild en het zwaard.

Paulus heeft die mensen goed geobserveerd. Wat wil je als je de hele dag bewaakt wordt. Hij zegt hier tegen Timoteus: Deel in het lijden als een goed soldaat van Christus Jezus. Timoteus moet sterk zijn door de genade van Christus Jezus. En vanuit die kracht alles doorgeven wat hij van Paulus heeft gehoord. Hij moet het doorgeven aan betrouwbaren mensen die op hun beurt weer geschikt zijn om anderen te onderrichten.

Mijn kind, Timoteus, wees sterk, deel als een goed soldaat in het lijden van Christus Jezus. Iemand die in krijgsdienst is laat zich niet afleiden door het leven daarbuiten, want zijn bevelhebber moet tevreden over hem zijn. Een soldaat die op wacht staat mag zich onder geen beding laten afleiden door wat er op straat gebeurt. Hij bewaakt de ingang van een cel, een huis of een legerkamp. Niemand komt binnen of gaat naar buiten zonder zijn goedkeuring. En wat er ook gebeurt buiten, onder geen beding verlaat hij zijn post. Hij laat zich door niets afleiden. Dat was Paulus opgevallen.

Zo moet het ook zijn met Timoteus. Hij is soldaat in het leger des Heils van Christus. Hij behoort tot de militia Christi. En als je in krijgsdienst staat dan kun je maar een heer dienen en naar zijn bevelen luisteren. En je zult je met gevaar voor eigen leven teweer stellen als het belang van je Heer geschaad wordt. Tijdens je dienstdienst laat je je als soldaat door niets of niemand afleiden. Je bent alleen gericht op het dienen van je Heer. Want je bevelhebber moet tevreden over je zijn, dus je gaat zo nodig tot het uiterste, zelfs als het lijden met zich mee brengt, voor je Heer.

Hoe is dat met ons? Horen ook wij niet allen tot het leger des heils, tot de militia Christi? Nee, niet een leger dat anderen met wapens dood. Niet een leger dat met kracht of geweld anderen dwingt onze standpunten, ons geloof aan te nemen. Helaas is het in de geschiedenis maar al te vaak fout gegaan op dit punt. Een leger wat heil brengt zullen we zijn. Het heil dat in Christus gekomen is moet verkondigt, en dat kan lijden om Christus wil met zich meebrengen. Lijden en vervolging, zoals op zoveel plekken in deze wereld christenen lijden en vervolgd worden omdat ze christen zijn.

Dan neemt Paulus nog maar een ander voorbeeld. Het voorbeeld van een atleet die gelauwerd wordt. Als die atleet zich niet aan de regels houdt ontvangt hij geen lauwerkrans. Ik denk dat Paulus dat best wel eens gezien heeft. Atleten die gediskwalificeerd werden. De gele en rode kaarten zijn er niet voor niets. Het spel moet fair en eerlijk gespeeld worden. Dat is voor christenen niet anders.

Juist voor hen komt het er op aan de regels nauwgezet in acht te nemen, want als je getuigd van Christus en je terwijl andere mensen beduvelt of besteelt of andere minder fraaie dingen doet, dan wijk je af van Gods regels en is je leven een antigetugenis voor de Heer in wiens dienst je staat. Het leven van een christen is dus te vergelijken met dat van een atleet. Alleen als je de regels van het spel eerbiedigt ontvang je de lauwerkrans. Het gaat er dus om dat je niet alleen met de mond belijdt christen te zijn, maar ook dat je leven er zo uit ziet. Dat je met je leven een leesbare brief bent van Christus.

Maar brengt het leven van een christen dan alleen verplichtingen met zich mee? Nee, Paulus heeft nog een derde voorbeeld. De boer die het zware werk doet heeft als eerste recht op de oogst. De soldaat ontvangt zijn soldij, de atleet zijn lauwerkrans, en de boer zijn oogst. Dat is allemaal het loon dat Christus geeft aan hen die trouw hun dienst doen in de wereld. Het is soms lijden als een soldaat in de strijd van dit leven. Als atleet moet je afzien om een prestatie neer te zetten, als boer moet je hard werken wil het land een goede oogst opbrengen. Maar voor alle drie is er uiteindelijk de beloning als op een eerlijke manier het werk gedaan is, met alle kracht die in ons is.

Die geweldige dingen stelt Paulus aan Timoteus in het vooruitzicht. Ja, er zijn inspanningen en moeiten die het dienen van de Heer met zich meebrengen, maar gehoorzaamheid aan die Heer zal uiteindelijk ruim lonen. Eeuwig soldij, een eeuwige lauwerkrans en een eeuwige oogst opleveren. Al wat gedaan is uit liefde voor Jezus, houdt zijn waarde en zal blijven bestaan. Denk daar goed over na Timoteus, de Heer zal zorgen dat je dit alles begrijpt.

Houdt Jezus Christus in gedachten die uit de dood is opgewekt. Met andere woorden. Jouw heer heeft geleden, maar Hij is opgestaan en leeft. Zo moeten jij en ik lijden als soldaten van Hem, maar wat er ook met ons gebeurt, zijn opstanding is borg voor onze opstanding en ons eeuwig leven. Niets of niemand zal ons kunnen scheiden van de liefde die in Christus Jezus is. Hij gaf zijn leven voor jou en mij.

Ze kunnen mij Paulus gevangen zetten, maar het Woord van God kunnen ze niet gevangen nemen. Twee jaar lang heeft Paulus in gevangenschap mensen ontvangen tijdens zijn huisarrest. Het Woord van God laat zich niet boeien was Paulus ervaring. Keer op keer heeft Paulus dat ervaren als hij uit diverse gevangenissen zijn brieven schreef. Hij heeft zelfs meegemaakt dat een gevangene met zijn gezin tot geloof kwam, toen hij met Silas gevangen zat in Filippi. Het Woord van God laat zich niet gevangen zetten.

Daarom verdraagt Paulus alles omwille van de uitverkorenen, opdat ook zij in Christus Jezus gered worden en eeuwige luister mogen ontvangen. Al het lijden omwille van Christus is maar tijdelijk. Hij verdraagt het met liefde om allen die door God uitverkoren zijn tot redding te brengen in Christus Jezus. Het evangelie moet aan de uitverkorenen worden gebracht zodat ze gaan geloven, gered worden en eeuwige heerlijkheid ontvangen. Paulus is daarin een instrument en ook Timoteus is daarin een instrument.

Het gaat niet om wat je nu als lijden ervaart, maar om het doel waarvoor God je geschapen hebt. Wat je overkomt is tijdelijk, het gaat erom dat je je levensbestemming begrijpt, het doel waarvoor je hier bent op aarde. Dat je de taak verricht waarvoor God je geschapen hebt om Hem te dienen. Dat je die vervult. Dat je je bij die opdracht en levenstaak door niets of niemand laat afleiden. Wat een afleiding is er in onze wereld, wat een vermaak, wat een spel. Wat laten we ons op sleptouw nemen door het aanbod van de wereld.

Het leven daarbuiten, daarmee bedoeld Paulus in dit verband alle aantrekkelijke dingen die je van de dienst van God en de naaste afbrengen. Die je dermate kunnen opzuigen dat je aan God niet meer denkt, laat staan aan je levensroeping om Hem te dienen met alle kracht die in je is. Hem lief te hebben bovenal en je naaste als jezelf. Betekent dit dat je nergens van zou mogen genieten. Wat een onzin! Dat bedoelt Paulus niet. We mogen genieten van alle goede gaven die God schenkt. Van eten, drinken, vrijheid, sport en spel, van elkaar, van de natuur en ga zo maar door.

Maar wat Paulus bedoelt is dat al die dingen die we mogen genieten ons uiteindelijk niet moeten afleiden van het ene en ware waar alles om draait in dit leven. Namelijk dat we de Here God als onze hemelse vader kennen, eren liefhebben en dienen, en Christus Jezus zijn Zoon. Dat we steeds beseffen dat heel ons leven er is ter ere van Hem die ons geschapen heeft.

En wat er dan ook gebeurt, al worden we gevangengezet, al worden we zelfs gedood omwille van Christus, Paulus zegt: als wij met Hem gestorven zijn zullen we ook met Hem leven. Dat is geestelijk bedoelt, dat we opnieuw geboren moeten worden. Dat ons oude leven wordt begraven en we een nieuw leven met Christus aandoen, maar dat kan ook lichamelijke consequenties hebben, dat je er zelfs het leven bij in kan schieten. Wij zullen hoe dan ook met Hem leven, want we hebben een opgestane Heer die leeft!

Met kan proberen ons eronder te krijgen, maar als wij volharden in het geloof, in onze Redder Jezus, zullen we ook met Hem heersen. Het gaat in dit leven om de volharding. Je kunt wel ergens aan beginnen, maar je moet het ook afmaken. Je kunt met geloof beginnen, maar om de lauwerkrans te halen, om het soldij uitbetaald te krijgen, om te kunnen oogsten, moet je ook het geloof behouden. Want wie volhard tot het einde, die zal behouden worden. Als je het geloof halverwege opgeeft dan telt het geloof dat je ervoor had niet.

Je kunt als soldaat bijna je hele wacht gewaakt hebben, maar als je de indringers op het laatst van je wacht toelaat heb je alles verloren. Je kunt als atleet een topprestatie leveren, maar als je het vlak voor de finish domweg opgeeft dan ontvang je de lauwerkrans niet. Je kunt als boer zaad in je schuur hebben liggen, maar als je niet zaait zul je niet oogsten. Het gaat in het leven van een christen om volharding, dat je dingen verduren kunt.

De ware gelovige leert om te incasseren, want het leven kan keihard zijn. Dat heeft Jezus ervaren, dat ervaren zijn dienaren, die delen in het lijden als een goed soldaat van Christus.

Maar er is uiteindelijk de beloning voor al dat zwoegen en ploeteren in dit leven, voor de volharding, voor het verduren van dit leven. Wie dwars door alles heen, door alle afleidingen aan de ene kant, dus de prettige dingen die ons zo snel kunnen afleiden van het ene ware en aan de andere kant de akelige dingen die je als mens ook overkomen, wie dwars door alles heen, de verzoeken en verleidingen en de beproevingen volhard tot het einde zal behouden worden.

Maar als je het opgeeft en Christus Jezus verloochend, dan zal Hij op zijn beurt ook jou verloochenen bij God de Vader en zeggen: Ik heb je niet gekend. Houdt vast wat ge hebt, totdat Ik kom zegt Jezus.

Nu is dat allemaal mooi en waar, maar Paulus, ik ben zo zwak. Het lukt me niet altijd om zo te leven. Ik ben de weg ook wel eens kwijt. Ik ben wel eens teleurgesteld. Ik begrijp God niet altijd. Ik ben ook wel eens boos op God waarom er dingen in mijn leven gebeuren. Ik ben ook wel eens opstandig. En soms mis ik gewoon de kracht om te geloven, dan lukt het niet.

Wij zijn niet altijd even stevig 'in de Heer'. We lopen niet altijd op de toppen van ons geloof. We vallen tijdens onze dienst ook wel eens even in slaap op onze wachtpost. We verstappen ons soms als atleet, zodat we mank als Jacob verder lopen. We hebben niet altijd even veel zin om te zaaien als boer. We zijn niet altijd even trouw aan onze Heer.

Paulus begrijpt dat. De boog van een soldaat kan niet altijd gespannen zijn. Er zijn zwakke momenten in het leven van een christen. Als wij Hem ontrouw zijn, blijft Hij ons trouw, want zichzelf verloochenen kan Hij niet. Dat is voor alle uitverkorenen een geweldige troost. Ondanks onze ontrouw blijft God getrouw. Dat was Hij voor het ontrouwe Israel, dat is Hij voor het ontrouwe volk van het Nieuwe Verbond in Christus. Wat God belooft doet Hij. Hij laat ons niet los, want zichzelf verloochenen kan Hij niet. Maar wie in liefde verkoren is, zal ondanks zijn ontrouw altijd weer bij de Vader terugkomen. Hij laat immers niet varen het werk van zijn handen. Dat mag Timoteus en ons troosten, amen.